

Sygn. akt II Ca 784/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Hallada
Sędziowie:	SO Sylwia Kornatowicz (spraw.) SO Jolanta Pratkowiecka
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa E. M. i D. M.

przeciwko stronie pozwanej Gminie Miejskiej L.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego lub ustalenie

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 4 października 2013 roku

sygn. akt I C 867/13

I. oddala apelację;

II. przyznaje od Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubinie) na rzecz adwokata M. M. kwotę 738 zł, w tym podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym;

III. zasądza od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kwotę 200 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt Ca 784/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 4 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt I C 867/13 oddalił powództwo E. M. i D. M., skierowane przeciwko Gminie Miejskiej L., o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku z dnia 16.04.1999 r., ewentualnie o ustalenie istnienia stosunku najmu lokalu mieszkalnego.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd ustalił, że wyrokiem zaocznym z dnia 16.04.1999 r. wydanym w sprawie od sygn. akt I C 25/99 Sąd Rejonowy w Lubinie nakazał powodom D. M. i E. M., aby opróżnili i opuścili lokal mieszkalny przy ul. (...) w L.. Odpis tego wyroku został doręczony powodom wraz z pouczeniem o sprzeciwie. W dniu 22.04.1999 r. powód złożył u strony pozwanej pismo, w którym wnosił o niewykonywanie eksmisji, jednocześnie deklarując spłatę w ratach całości zadłużenia, które spowodowało orzeczenie eksmisji. Ponieważ eksmisji tej nie wykonano, strona pozwana obciążała powodów odszkodowaniem za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego. W takich okolicznościach faktycznych Sąd Rejonowy uznał, że wbrew twierdzeniu pozwu stwierdzone wyrokiem zobowiązanie nie uległo przedawnieniu, mogącemu uzasadniać powództwo przeciwegzekucyjne, albowiem roszczenia o wydanie nieruchomości co do zasady nie ulegają przedawnieniu (art.222, 223§1 i 125§1 k.c.). Ponadto powodowie nie wykazali, by doszło między stronami do nawiązania nowego stosunku najmu przedmiotowego lokalu.

W apelacji od wyroku powodowie zarzucili naruszenie art.223§1 k.c. przez jego błędną interpretację oraz sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez błędne przyjęcie, że w sprawie brak jest dokumentów pozwalających na stwierdzenie istnienia umowy najmu. Powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku przez pozbawienie wykonalności objętego pozwem tytułu wykonawczego, ewentualnie o ustalenie, że z dniem 30.04.1999 r. najem lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...) został przedłużony na czas nieokreślony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja nie podlega uwzględnieniu.

Przede wszystkim wskazać należy, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne zostały poczynione w sposób prawidłowy i odpowiadają zebranym w sprawie dowodom. Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że w niniejszej sprawie nie ma podstaw do ustalenia stosunku najmu pomiędzy stronami. Powodowie uiszczali odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu, a nie czynsz, zaś Gmina wstrzymywała się z egzekucją wyłącznie na prośbę powodów. Strona pozwana nie wyrażała zatem woli ponownego nawiązania z powodami stosunku najmu i nie miała ku temu uzasadnionych podstaw z uwagi na utrzymujące się po stronie powodów wysokie zaległości w opłatach za korzystanie z mieszkania.

Nie można także uznać za słuszną argumentację powodów, iż w niniejszej sprawie doszło do przedawnienia roszczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Przedawnienie roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem, o którym mowa w art.125 k.c., ma zastosowanie tylko do tych do roszczeń, które ulegają przedawnieniu. Tymczasem roszczenie o wydanie nieruchomości ma charakter majątkowy niepieniężny i nie ulega przedawnieniu. Mówi o tym wprost art.223 k.c. stanowiąc, iż roszczenie właściciela o ochronę prawa własności nie ulega przedawnieniu, jeżeli dotyczy nieruchomości. Dokonana przez Sąd Rejonowy wykładania art. 223 k.c. została więc przeprowadzona w sposób prawidłowy.

W wyniku przedstawionych rozważań Sąd Okręgowy uznał apelację powodów za niezasadną, dlatego podlegała ona oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym zapadło na mocy §19 i 20 w zw. z §6 pkt 4 i §13 ut.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...).

Z uwagi na przegranie sprawy w instancji odwoławczej powodowie winni zwrócić stronie pozwanej koszty postępowania w wysokości 600 zł na podstawie § 6 pkt 4 i §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...). Na zasadzie art.102 k.p.c. Sąd Okręgowy zdecydował jednak o obciążeniu powodów jedynie częścią kosztów na rzecz strony przeciwnej, a to z uwagi na charakter sprawy,

wysokie zobowiązania powodów wobec strony pozwanej oraz z uwagi na ich niewątpliwie trudną sytuację materialną, która uzasadniała całkowite zwolnienie powodów od kosztów sądowych i przyznanie im pomocy prawnej z urzędu.